

се — пафъ! — и готово! . . . Отлична работа! . . . По-хубаво нѣщо не може и да се желае! . . .

Еднѣжъ Лисъо почиваше на края на гората . . . Лавнаха отъ нѣйдѣ кучета. Скочи той, — а кучетата слѣдъ него. Той бѣжъ, — тѣ слѣдъ него, той бѣжъ, — тѣ задъ него. И щѣше да избѣга той цѣлъ-цѣленичъкъ, но не шешъ ли, ловецътъ гръмна съ пушката си и му счупи единъ прѣденъ кракъ.

Едвамъ - едвамъ Лисъо успѣ да се домъкне до дупката си и да се укрие отъ кучетата, както и да отърве кожата си.

Слѣдъ това той грабна пушката и я захвърли въ блатото, като думаше на всички:

— Кой знае какъвъ глупакъ я е измислилъ . . .

Ако не бѣше тая пушка, азъ нѣмаше днесъ да куцамъ! . . . По-глупаво нѣщо отъ пушката нѣма на свѣта! . . . И нека върви по дяволитѣ! . . .

Прѣвелъ Ал. Спасовъ